

Utlåtande 2006:101 RI (Dnr 035-3762/2005)

Förutsättningskapande åtgärder för äkta bredband och tillgången till Internet via telenätet för stockholmarna

Motion av Rolf Könberg (m) (2005:57)

Kommunstyrelsen föreslår kommunfullmäktige besluta följande
Motion (2005:57) av Rolf Könberg (m) om den bristande internet-tillgången för stockholmarna anses besvarad med vad som anförs i detta utlåtande.

Kommunstyrelsen beslutar för egen del följande
Stockholms stad tillställer regeringen hemställan om att förutsättningarna kring bredbandsfrågor inklusive tillgången till Internet via telenätet utreds i enlighet med vad som anförs i detta utlåtande.

Föredragande borgarrådet Annika Billström anför följande.

Ärendet

I motion (2005:57) till kommunfullmäktige föreslår Rolf Könberg (m) att Stockholms stad skall tillskriva och uppvakta regering och riksdag med målsättningen att den statliga teletekniska infrastrukturen skall byggas ut och moderniseras och för att TeliaSoneras egna operatörsroll inte skall tillåtas hindra detta – *bilaga 1*.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, Stockholms Stadshus AB och AB Stokab.

Stadsledningskontoret anser att en framtidssäker infrastruktur för överföring av tecken, bild och ljud huvudsakligen bör bygga på fiberoptik då kraven på hög bandbredd växer hela tiden. Staden har vidtagit flera åtgärder för att skapa en sådan framtidssäker infrastruktur. TeliaSonera förfogar över telenätets metallaccessnät och har idag en dominerande ställning för sådan bredbandsaccess. TeliaSoneras agerande påverkar konkurrensen mellan olika operatörer på bredbandsmarknaden negativt. Minskad konkurrens bland operatörerna kan på sikt få negativa effekter både på teknisk utveckling och för tjänsteutvecklingen. Mot denna bakgrund tillstyrker stadsledningskontoret förslaget om att uppmärksamma riksdag och regering på förhållandena.

Stockholms Stadshus AB anser att nät som är öppna för alla skapar förutsättningar för stockholmarna att få tillgång till Internet och andra bredbandstjänster på ett kostnadseffektivt sätt. Det kvarstår både standardiseringsfrågor av teknisk art och juridiska frågeställningar, som ytterst är frågor som regering och riksdag måste lösa, innan näten kan sägas vara öppna för marknaden. Koncernledningen har inget i sak att anföra utöver vad AB Stokab redovisar och tillstyrker därmed i huvudsak förslaget.

AB Stokab anför utöver vad som redovisats ovan att det krävs ett antal parallella insatser från statsmakterna där avregleringen av telekombranschen och stimulans för att skapa öppna nät är strategiska inslag. Vidare anför bolaget att redan nu finns det möjlighet att ansluta fastigheterna i Stockholms stad till mer än 1 200 punkter till vilka fastighetsnäten kan anslutas. I dagsläget finns ett 70-tal tjänsteleverantörer i AB Stokabs nät, vilka med rätt nätlösning kan erbjuda slutkunderna ett stort urval av tjänster där självklart Internet är en.

Mina synpunkter

Stockholm skall bli Europas mest spännande region. För att klara detta behöver staden sätta upp såväl tydliga som tuffa målsättningar. I visionen för Stockholms stad ligger att stockholmsregionen ska vara ledande i världen när det gäller ett informationssamhälle för alla. För mig är detta ytterst och framför allt ett demokratiprojekt som bl.a. syftar till att så många stockholmare som möjligt ska få tillgång till äkta bredband¹. Den ambitionen finns dock inte förutsättningarna att fullt ut uppnå idag p.g.a. gällande regelverk.

¹ I prop 1999/2000:86 Ett informationssamhälle för alla definierades bredband som överföringskapacitet för tele- och datakommunikation med minst 2 megabits per sekund i riktning till och från användaren. Vidare angavs att alla tjänsteleverantörer skall få tillgång till näten.

Stadens roll, genom AB Stokab, är att lägga en operatörsneutral grund för IT-infrastrukturen genom att erbjuda marknaden fysiska nät. En väl utbyggd och kraftfull IT-infrastruktur är en förutsättning för att skapa ett brett utbud av interaktiva bredbandstjänster inom bl.a. samhälls- och utbildningssektorn. De framtida tjänsterna kommer att bidra till att fördjupa demokratin och förstärka integrationen, förbättra välfärden och effektivisera de kommunala verksamheterna.

Den offentliga sektorn står inför utmaningen att till lägre kostnader och med färre anställda ge service till allt fler äldre genom vård och omsorg. Genom att AB Stokab samverkar med de allmännyttiga bostadsföretagen, som för fullt bygger ut sin IT-infrastruktur till samtliga hushåll i de egna fastighetsbestånden, kommer det inom kort bli möjligt för allt fler att ta del av befintliga samhällstjänster.

Fastighetsägarna har en strategisk roll och betydelse gentemot hyresgästerna vad gäller tillgången och ett ökat användande av bredband. Avgörande för detta är att fastighetsägarna ser finansieringsmöjligheter och i sina affärsplaner utarbetar strategier för hur bredband till de boende kan göras till lönsamma affärer. Ett grundläggande synsätt är att detta måste ses som investeringar och inte som en extra kostnad för företaget. De allmännyttiga bostadsföretagen har redan tagit avgörande steg under denna mandatperiod för att säkerställa denna konkurrensfördel gentemot övriga aktörer på bostadsmarknaden.

I stadens näringspolitiska program 2004 fastställdes att Stockholms stad, genom de kommunala bostadsbolagen, skall driva på utvecklingen och koppla upp hyresgästerna i det kommunala bostadsbeståndet genom investeringar i fastighetsnät. Stadens tre bostadsbolag AB Svenska Bostäder, AB Stockholmshem och AB Familjebostäder samt därutöver AB Stokab har därför fått i uppdrag att ta fram en handlingsplan för uppkopplingen av hyresgästerna i de kommunala bostadsbolagen. Ambitionen är att de kommunala bostadsbolagens initiativ skall driva på motsvarande utveckling bland de privata fastighetsägarna. Strategin kommer att innebära möjligheter för också de privata fastighetsägarna att ansluta sina fastigheter till riktiga bredbandsnät.

De ovan beskrivna ambitionerna syftar också till att skapa bättre förutsättningar för operatörer, kommunikationsoperatörer och tjänsteleverantörer. Deras vilja att leverera till hushållen beror till övervägande del på antalet möjliga kunder. AB Stokabs initiativ till att bygga s.k. kvartersnät syftar till att åstadkomma en tillräcklig kritisk massa av kunder för att kunna intressera operatörerna och tjänsteleverantörerna i än högre utsträckning. Staden kommer också att verka för att nyproduktionen får den IT-infrastruktur som mor-

gondagens stockholmare behöver för utbildning, arbete, information och nöje. Tack vare en väl utbyggd IT-infrastruktur kommer resandet att minska och vi får en mer ekologiskt hållbar miljö.

I sammanhanget bör lyftas fram och förtydligas vari kritiken ligger mot bakgrund av motionärens exempel på bristande teleteknisk infrastruktur, speciellt på Södermalm. Redan nu finns det möjlighet tack vare AB Stokab att ansluta fastigheterna i Stockholms stad till mer än 1 200 punkter till vilka fastighetsnäten kan anslutas – *bilaga 2*. I dagsläget finns ett 70-tal tjänsteleverantörer i Stokabs nät, vilka med ovan beskriven nätlösning kan erbjuda slutkunderna ett stort urval av tjänster där självklart Internet är en – *bilaga 3*.

Den brist som påtalas i motionen inriktar sig således inte mot tillgången på och möjligheten att få äkta bredband, utan mot möjligheterna till internetuppkoppling via telefonnäten (kopparnäten). Det har i olika sammanhang konstaterats att det senare av olika skäl inte fungerar eller har tillräcklig kapacitet. Kopparnäten är av historiska och förklarliga skäl inte designade för t.ex. tv och adsl-lösningar kommer aldrig att klara högupplösta tv-sändningar. Dessutom är telenäten inte neutrala i den meningen att alla operatörer kan använda nätet på likvärdiga villkor. Mot detta skall ställas stadens enträgna arbete med den fortsatta utbyggnaden och uppkopplingen av ett framtidsäkert och fungerande fibernät som ägs av det offentliga genom AB Stokab och som kan utnyttjas för att ansluta företag och fastigheter. Om fastighetsägarna säkerställer att det finns nät i fastigheterna kan AB Stokab i princip ansluta alla delar av staden. Sammanfattningsvis kan således konstateras att staden har genom AB Stokab säkerställt tillgången till sådan IT-infrastruktur som motsvarar framtidens behov.

Jag instämmer i vad stadens remissinstanser anser; att nät som är öppna för alla är förutsättningen för att stockholmarna skall få tillgång till Internet och andra bredbandstjänster på ett kostnadseffektivt sätt. Jag kan också konstatera att konsekvenserna av den monopolsituation som råder för telefonnäten begränsar möjligheterna till att få till stånd ett bättre och utvecklat tjänsteutbud.

Det kvarstår emellertid både standardiseringsfrågor av teknisk art och juridiska frågeställningar, som ytterst är frågor som regering och riksdag måste lösa, innan näten kan sägas vara öppna för marknaden. Mot bakgrund av att telenäten från början byggts och designats för *en* operatör och *en* tjänst är det inte förvånande att adsl-lösningen är en bristmarknad och flaskhals som varken till kapacitet eller kvalitet fullt ut kan möta informationssamhällets behov av infrastruktur. De nya näten måste istället utformas och byggas med teknik som klarar öppenhet för en fungerande marknadsplats och tillräcklig bandbredd för avancerade kommunikationstjänster. Dessutom måste gränssnitten

till – och därmed möjligheten till trafikutbyte mellan bredbandsnäten – definieras. Detsamma gäller tjänsteleverans till bredbandsnäten.

Avregleringen av telekommarknaden byggde på förutsättningen att det skulle finnas en fungerande konkurrens på marknaden. Motionären, liksom regeringen, har uppmärksammat att den reglering som nu finns inom området åtminstone delvis och i negativ bemärkelse kan sägas användas som ett afärsmässigt verktyg för vissa aktörer. Då den juridiska processen ofta tar flera år är i allmänhet förekommande tvister inaktuella när de löses, vilket bl.a. finner sin grund i den snabba förändringstakten inom branschen.

Mot bakgrund av ovanstående beslutade regeringen i oktober 2005 om tilläggsdirektiv (Dir. 2005:105) till Samlokaliseringstuderingen (N 2005:03). I direktivet anges bl.a. att ”[d]en särskilde utredaren skall, utöver sitt nuvarande uppdrag, utvärdera beslutsprocessen enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK) och lämna förslag till åtgärder som, med beaktande av rättssäkerhetsaspekter och relevanta EG-direktiv, kan effektivisera processen.”

I direktivet anges dessutom att utredaren skall analysera myndighetsorganisationen inom området för elektronisk kommunikation och, vid behov, föreslå de förändringar som utredaren anser nödvändiga. Utredaren skall också lämna förslag till de författningsändringar som övervägandena ger upphov till.

Motionären föreslår att staden tillskriver riksdagen och regeringen om det akuta behovet av förbättringar i den statliga teletekniska infrastrukturen i Stockholm.

Jag delar i huvudsak motionärens uppfattning i denna fråga då vi behöver få en bredare diskussion kring dessa frågor där fler ser skillnaden i vad staden gör och kan göra genom sin utbyggnad kontra andra aktörers agerande på marknaden. Jag kan inte se hur en samordning av bredbandsnäten över kommun och/eller regiongräns kan ske utan att staten på något sätt tar ett övergripande ansvar för samordningen.

Utöver att dessa frågor diskuteras genom de kontakter som redan finns upparbetade anser jag att regeringen skyndsamt bör utreda och klargöra vilka tekniska standardiseringsfrågor samt juridiska förutsättningar som krävs för att säkerställa öppenhet i näten. Lösningarna kan delvis se annorlunda ut än vad som redovisas i motionen och därför bör ansatsen i direktiven till en statlig utredning vara bredare.

Jag anser att om den på 1990-talet beslutade och genomförda avregleringen av telemarknaden skall få avsedd och full effekt är det en strategisk och avgörande fråga hur öppna nät med garanterade bandbredder och transparens med bibehållande av tjänstekvalitet skall utformas. Som stadens bolag AB Stokab

lyfter fram i sitt remissvar är detta en förutsättning för att stimulera och konkurrensutsätta tjänsteutbudet och därmed konsumenternas valfrihet.

Jag anser att riksdagen och regeringen bör se över konsekvenserna av det tidigare riksdagsbeslutet om "Ett informationssamhälle för alla" som innebar att även adsl kom att införlivas i begreppet bredband. I och med detta försköts intresset för investering i äkta bredband till utnyttjandet av det gamla telenätet. Om telenätet inte kan garanteras vara operatörsneutralt eller anses uppfylla de nu gällande och framtida kapacitets- och kvalitetskraven, bör regeringen överväga att ompröva tidigare beslut och begreppsdefinitioner.

Hittills har lagstiftaren således med föga framgång koncentrerat sig på att få en fungerande marknad för de gamla monopolistiska telefonnäten. Däremot har ringa intresse ägnats åt regelsystemet för de nya framväxande öppna och konkurrensneutrala bredbandsnäten. Det är därför angeläget att regering och riksdag tar krafttag kring dessa frågor innan regelsystemet och begränsningarna i de gamla näten får spridningseffekter på de nya bredbandsnäten med dess möjligheter att kunna möta kraven på en dynamisk och väl fungerande tjänstemarknad. Ett exempel på redan inträffad negativ påverkan är när adsl-lösningar godkändes som bidragsgrundande lösning för regeringens ekonomiska satsning.

Vid en regelöversyn bör beaktas bl.a. att det måste råda en garanterad öppenhet och neutralitet på marknaden; medborgarnas rättighet att ha tillgång till samhällets tjänster måste garanteras; krav måste uppställas på transparens mellan olika bredbandsnät samtidigt som ambitionen för regelverkets utformning måste vara att hitta en avvägning mellan infrastruktur och tjänstemarknad.

Avslutningsvis vill jag återigen återkoppla till visionen om Stockholm. Jag kan konstatera att generationers mödosamma arbete att bygga hus och vägar, parker och idrottsplatser m.m. har skapat dagens Stockholm. Ännu är emellertid Stockholmsregionen långt ifrån färdigbyggt, speciellt om vi har som mål att vara en världsstad. Nya hus, vägar och spår ska byggas. Den digitala infrastrukturen måste också läggas till stadens övriga kvaliteter. Här har vi politiker såväl i Stockholm som på riksnivå och i övriga landet ett stort ansvar för att regionen i ett nationellt intresse skall fortsätta vara norra Europas mest spännande.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår kommunfullmäktige besluta följande

Motion (2005:57) av Rolf Könberg (m) om den bristande internettillgången för stockholmare anses besvarad med vad som anförs i detta utlåtande.

Kommunstyrelsen beslutar för egen del följande

Stockholms stad tillställer regeringen hemställan om att förutsättningarna kring bredbandsfrågor inklusive tillgången till Internet via telenätet utreds i enlighet med vad som anförs i detta utlåtande.

Stockholm den 26 april 2006

På kommunstyrelsens vägnar:
KRISTINA AXÉN OLIN

Anette Otteborn

ÄRENDET

I motion (2005:57) till kommunfullmäktige föreslår Rolf Könberg (m) att Stockholms stad genom kontakter med regering och riksdag skall agera för att den statliga teletekniska infrastrukturen skall byggas ut och moderniseras och för att TeliaSoneras egen operatörsroll inte ska tillåtas hindra detta – *bilaga 1*. Enligt motionären är möjligheterna till bredbandsuppkoppling via telenätet otillräcklig då TeliaSonera saknar incitament att göra nödvändiga investeringar, eftersom detta främst skulle gynna deras konkurrenter i operatörsrollen.

Bakgrund

Hushållen kan få tillgång till Internet genom olika slags infrastruktur. Det kan t.ex. ske över telefonnätets kopparledningar, via kabel TV, via fiberoptiska nät och via radioförbindelser samt genom kombinationer av olika infrastrukturer. Telefonnätet är utan jämförelse det nät som når flest hushåll och för många är telefonnätet den enda realistiska möjligheten att på kort sikt att nå Internet. Genom olika tekniker, sammanfattade i uttrycket xDSL, kan telefonnätet också ge bredbandsförbindelse till Internet. Det kräver dock att vissa investeringar görs.

Behovet av bredbandsaccess ökar hela tiden. I allt fler aspekter av medborgarnas vardag har Internet en roll, inte minst i mediekonsumtion av olika slag; snart släcks det analoga TV-nätet, då blir bredband en viktig distributionskanal för TV. Många medborgare i Stockholm har inte tillgång till bredband idag men skulle kunna få det genom telenätet. Olika tekniska och affärsmässiga faktorer begränsar dock tillgången till bredbandsaccess via telenätet. Post- och Telestyrelsen (PTS) och Konkurrensverket har genom beslut och förelägganden rörande den dominerande operatören TeliaSoneras hantering av accessnätet avsett underlätta konkurrens i tillhandahållandet av bredbandsaccess via detta. De rättsliga bedömningarna drar ut på tiden samtidigt som akuta problem med bredbandstillgång via telenätet på t.ex. Södermalm kommer till uttryck i pressen. Situationen är väl dokumenterad.²

Även om telenätet är den volymmässigt och tillväxtnässigt dominerande formen för bredbandsaccess finns flera alternativ. På kort sikt ter sig dock användningen av telenätet, som når i stort sett alla hushåll, som attraktiv även

² Se t.ex. "Förutsättningar för hållbar konkurrens på bredbandsområdet", PTS rapport (PTS-ER-2005:39) (www.pts.se).

om den på lång sikt troligen inte kan bära kommande bandbreddskrävande tjänster. Det innebär att den på fiberoptik baserade infrastrukturen som är väl utbyggd i Stockholm bör vara det framtida valet för överföring av tecken, bild och ljud. För att hushållen ska kunna kopplas till det fiberoptiska nätet krävs i allmänhet investeringar i fastighetsnät. Fastighetsnätets koppling till det fiberoptiska nätverket underlättas dock väsentligt av den aktuella utvecklingen av nätet vilket framgår av AB Stokab underremiss till detta ärende.

Kommunfullmäktige beslutade under 2005 att via AB Stokab och stadens bostadsbolag stimulera uppkopplingen av hushållen till bredbandsnät byggda i huvudsak på fiberoptik, något som torde få stor betydelse bredbandsutvecklingen i staden i sin helhet.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret där det beretts av utvecklingsavdelningen och till Stockholms Stadshus AB som i sin tur har remitterat ärendet till AB Stokab.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 28 december 2005 har i huvudsak följande lydelse.

Det är angeläget att innevånarna i Stockholm enkelt och till rimlig kostnad kan få tillgång till bredbandsaccess för att nå de e-tjänster de vill ha. Detta är tydligt uttryckt bl.a. i stadens näringspolitiska program.

Från denna utgångspunkt är det anmärkningsvärt att konkurrensbegränsningar rörande användningen av metallaccessnäten i telenäten ska tillåtas utgöra ett hinder för många hushåll att få bredbandsaccess.

Stadsledningskontoret anser att en framtidssäker infrastruktur för överföring av tecken, bild och ljud huvudsakligen bör bygga på fiberoptik då kraven på hög bandbredd växer hela tiden. Staden har vidtagit flera åtgärder för att skapa en sådan framtidssäker infrastruktur. För att alla ska kunna få tillgång till denna krävs ännu vissa investeringar, bl.a. i fastighetsnät.

Alla hushåll har dock tillgång till telenätet som på ett enkelt sätt snabbt kan ge tillgång till en kapacitet som räcker för de flesta ändamål i dagsläget. Bredbandsaccess över telenätets accessnät dominerar av del skälet idag (s.k. xDSL). TeliaSonera förfogar över telenätets metallaccessnät och har idag en dominerande ställning för sådan bredbandsaccess. Enligt PTS och Konkurrensverket påverkar TeliaSoneras agerande negativt konkurrensen mellan olika operatörer på bredbandsmarknaden till men för framtida tjänsteutveckling. Minskad konkurrens bland operatörerna kan på sikt få negativa effekter både på teknisk utveckling och för tjänsteutvecklingen.

Mot denna bakgrund tillstyrker stadsledningskontoret motionärens förslag.

Koncernstyrelsen för Stockholms Stadshus AB har den 27 mars 2005 godkänt anmälan av koncernledningens remissvar.

Koncernledningen för Stockholms Stadshus AB:s tjänsteutlåtande den 22 december 2005 har i huvudsak följande lydelse.

Koncernledningen har inget i sak att anföra utöver vad AB Stokab framfört i sitt remissvar och tillstyrker därmed i huvudsak förslaget.

Koncernledningen ansluter sig till bolagets uppfattning om att nät som är öppna för alla skapar förutsättningar för Stockholmarna att få tillgång till Internet och andra bredbandstjänster på ett kostnadseffektivt sätt. Det kvarstår både standardiseringsfrågor av teknisk art och juridiska frågeställningar, som ytterst är frågor som regering och riksdag måste lösa, innan näten kan sägas vara öppna för marknaden.

AB Stokab anser att nät som är öppna för alla skapar förutsättningar för Stockholmarna att få tillgång till Internet. Det krävs dock ett antal parallella insatser från statsmakterna där avregleringen av telekombranschen och stimulans för att skapa öppna nät är strategiska inslag.

Genom att regeringen efter riksdagsbeslutet om "Ett informationssamhälle för alla" gick med på att även ADSL skulle räknas som bredband försköts intresset för investering i äkta bredband till utnyttjandet av det gamla telenätet.

För att avregleringen av telemarknaden skall få avsedd effekt är det en strategisk och avgörande fråga hur öppna nät med garanterade bandbredder och transparens med bibehållande av "Quality Of Service" ska utformas. Stokab menar att detta är en förutsättning för att stimulera och konkurrensutsätta tjänsteutbudet och därmed konsumenternas valfrihet.

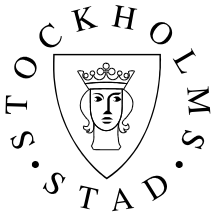
Fastighetsägarna har "nyckeln" till hyresgästerna. Avgörande är dock finansieringsmöjligheterna och förståelse för hur man skall "få hem affären".

Operatörer (inklusive kommunikationsoperatörer) och tjänsteleverantörers vilja att leverera till hushållen beror till stor del på antalet möjliga kunder. Stokabs initiativ till att bygga "Kvartersnät" avser att skapa förutsättningar för en tillräcklig "kritisk massa" för att kunna intressera operatörerna och tjänsteleverantörerna.

Redan nu finns det möjlighet att ansluta fastigheterna i Stockholm Stad till mer än 1 200 punkter, s.k. ODF-er, till vilka fastighetsnäten kan anslutas. Redan idag finns ett 70-tal tjänsteleverantörer i Stokabs nät, vilka med ovan beskriven nätlösning kan erbjuda slutkunderna ett stort urval av tjänster där självklart Internet är en.

Bilagor

1. Motion (2005:57) av Rolf Könberg (m) om den bristande internettillgången för stockholmarna.
2. Karta och exempel över Södermalm för AB Stokabs utbyggnad.
3. AB Stokabs tjänsteleverantörslista.

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2005:57

2005:57

Motion av Rolf Könberg (m) om den bristande internettillången för stockholmarna

Dnr 035-3762/2005

7 av 10 stockholmare mellan 16 och 64 år använder idag Internet hemifrån, och ännu fler vill göra det. Ett akut och växande problem är dock att allt fler invånare i dagsläget inte kan teckna nya internetabonnemang p g a kapacitetsbrister i den teletekniska infrastrukturen nära den egna bostaden, som t ex Telias kopplingskåp. Detta problem är särskilt stort i innerstaden och allra störst är det på Södermalm.

Vi moderater anser att detta är en helt oacceptabel situation, dels därför att Internet numera är en självklar del av de allra flesta stockholmares vardag och dels därför att Stockholms stad har den uttalade ambitionen att vara en IT-huvudstad i ordets alla betydelser – inte minst vad gäller fastighetsnätsbaserade tjänster, nätbaserad kommunal service och e-demokrati.

Stockholmarna är förvisso inte ovana vid att drabbas av brister i den grundläggande statliga infrastrukturen. Det ter sig naturligt att därvid jämställa bristande elektronisk infrastruktur med bristande fysisk infrastruktur, som t ex vad gäller vägar och järnvägar.

Det är emellertid extra allvarligt att den teletekniska infrastrukturen är otillräcklig därför att Telia saknar incitament att bygga ut den, eftersom detta främst skulle gynna deras konkurrenter i operatörsrollen. Regeringen och tillsynsmyndigheten PTS har uppenbart misslyckats att få det gamla statliga telemonopolet att skilja sin roll som infrastrukturägare från sin roll som operatör.

Detta drabbar nu dagligen stockholmarna hårt genom att de förvägras tillgång till nya internetabonnemang. Stadens egna långsiktiga insatser för att

etablera en modern IT-infrastruktur är ur detta perspektiv otillräckliga för att lösa det akuta problemet.

Stockholms stad måste därför med kraft agera gentemot riksdag och regering för att den statliga teletekniska infrastrukturen ska byggas ut och moderniseras, och säkerställa att Telias egen operatörsroll inte tillåts hindra denna utbyggnad. Om detta inte sker har de facto avregleringen av telekommarknaden varit ett spel för galleriet, och valfriheten mellan olika operatörer är endast en chimär.

Mot den bakgrunden hemställer jag att kommunfullmäktige beslutar att uppdra till kommunstyrelsen att tillskriva och uppvakta riksdag och regering om det akuta behovet av förbättringar i den statliga teletekniska infrastrukturen i Stockholm.

Stockholm den 3 oktober 2005

Rolf Könberg